

Nr 176.

Av herr **Löfvander** och herr **Andersson, Alfred**, om viss ändring i motorfordonsförordningen.

I motorfordonsförordningen 5 kap. § 4, mom. 1, stadgas böter för bl. a. om »med lastautomobil befordras last, vars vikt överstiger den för automobilen fastställda maximilasten».

Det förekommer ofta att förare av lastbil ertappas med att ha brutit emot förordningen, som nämnts, och dömes till böter, ehuru i många fall förseelsen har skett omedvetet, t. ex. om transport sker av sådant gods, att det vid inlastningen är omöjligt att exakt bedöma lastens vikt, såsom lastning av sockerbeter ute på fältet, där ju lastens tyngd kan vara beroende av om det är torr eller fuktig väderlek rådande vid lastningen, eller ett annat exempel: vid lastning av betmassa vid sockerfabriken, då lastens tyngd är beroende av vattenhalten i varan, som ju kan variera rätt avsevärt. Många andra exempel vore att framdraga. I dylika fall bryter en lastbilsförare i händelse av överlast oavsiktligt emot gällande förordning, men trots detta sker anmälan och dom å här nämnda yrkesutövare. Vi finna det oriktigt att samma grund för åtal och dom skall vara gällande för omedvetet som medvetet begångna förseelser och anse att en ändring bör ske härutinnan. Vi syfta icke till hel befrielse från påföljd för dessa omedvetet begångna förseelser — detta kunde ju tänkas leda till ej avsedda konsekvenser — utan endast till en uppmjukning av förordningens bestämmelse i så måtto, att t. ex. en viss procent överlast skulle tillåtas vid transport av sådant gods, vars vikt vid inlastningen är omöjlig att exakt bedöma.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande motorfordonsförordning, att vid transport med lastautomobil av sådant gods, vars vikt vid inlastningen ej kan exakt bedömas, må tillåtas en övervikt utöver den för automobilen bestämda maximilasten av upp till 20 procent.

Stockholm den 23 januari 1938.

Axel Löfvander.

Alfred Andersson.

